

Academische visie op medisch handelen in vergelijking met het pendelen van bachbloesems

Door Ruben Lanckriet

Academische visie op medisch handelen in vergelijking met het pendelen van bachbloesems

In het werk “Medische diagnose en het pendelen van de bach-bloesems” door Rita Dousselaere, Krista Hostens en Els Bekaert wordt de fundamentele waarheid i.v.m. deze materie geschetst. Hieronder wil ik een academische visie geven op medische diagnose en pendelen van bachbloesems.

1. Medische diagnostiek

Volgens een medische encyclopedie¹ is **diagnose**: 1. het herkennen van een ziekte op grond van verschijnselen, symptomen en ziektegeschiedenis. 2. de naam die aan de vastgestelde ziekte wordt gegeven. , is **diagnostiek**: 1. de wetenschap en de kunst van het vaststellen van de aard van ziekten. 2. het geheel van de verschillende soorten hulpmiddelen waarvan de arts zich bedient bij het vaststellen van de diagnose. en is **diagnostisch**: 1. te beschouwen als bewijzend voor een bepaalde diagnose. 2. verricht met de bedoeling tot een diagnose te komen en niet als behandeling, bijv. een bepaalde operatieve ingreep.

Een andere encyclopedie² zegt: Een **medische diagnose** is het vaststellen van de aard van een ziekteproces. De diagnose is vrijwel altijd gebaseerd op meerdere gegevens en geldt als meest waarschijnlijke uit een reeks van mogelijkheden (differentiaal diagnose). Het totaal der middelen die dienen tot het stellen van een diagnose noemt men diagnostiek. Een groot deel wordt aan de patiënt bedreven: het opnemen van de ziektegeschiedenis, inspectie, palpatie, bekloppen, beluisteren, bepaling van de lichaamstemperatuur, gewicht en bloeddruk geven in grote trekken de subjectieve en objectieve ziekteverschijnselen aan. De geneeskunde kent daarnaast nog vele methoden, zoals: laboratorium diagnose, röntgen- en radiologische diagnose, electrocardiografie, EEG, diverse endoscopische methoden, longfunctieonderzoek, bepaling van de stofwisseling.

Een medisch woordenboek op het internet³ geeft aan:

Main Entry: **di.ag.no.sis** ~' ,

Function: *noun*

Inflected Form(s): *plural di.ag.no.ses* E~' ; 1- " sEzi

Etymology: New Latin, from Greek *diagnōsis* from *diagignōskein* to distinguish, from *dia-* + *gignōskein* to know --more at ~-(~j *Date: circa 1681*

1 a : the art or act of identifying a disease from its signs and symptoms b : the decision reached by diagnosis

2 : a concise technical description of a taxon (=begrip o.b.v. classificatie of systematiek)

3 a : investigation or analysis of the cause or nature of a condition, situation, or problem

<*diagnosis* of engine trouble> b : a statement or conclusion from such an analysis

Main Entry: **differential diagnosis**

Function: *noun*

: the distinguishing of a disease or condition from others presenting similar symptoms

¹ De Grote Medische Encyclopedie ; uitgeverij HeideLand NV, Hasselt

² Elseviers medische encyclopedie Winkler Prins Redactie (zelfde definitie als in het werk “Medische diagnose en het pendelen van de bach-bloesems” door Rita Dousselaere, Krista Hostens en Els Bekaert)

³ Merriam-Webster OnLine www.m-w.com/cgi-bin/dictionary

In bovenstaande definities komen telkens dezelfde begrippen terug (=onderlijnd).⁴

Hierbij is het belangrijk een duidelijk verschil aan te tonen tussen het stellen van een diagnose en het louter beschrijven van een symptoom⁵.

Bijv. een moeder die vaststelt dat haar kind koorts heeft, stelt geen diagnose. Dit is louter één van de gegevens waarmee een arts tot een diagnose kan komen. Indien de moeder zou zeggen ‘mijn kind heeft griep’, dán stelt zij een diagnose want ze geeft een naam aan het vastgestelde ziekteproces.

Er is steeds slechts één diagnose voor dat vastgestelde ziekteproces⁶. Er zijn daarentegen vrijwel steeds meerdere symptomen. Voorbeelden van symptomen zijn koorts, pijn, fysiologische abnormaliteiten, sufheid of in de psychiatrie angst, woede, slaperigheid, concentratieproblemen, enz.

Het vaststellen van één van deze symptomen is geen diagnose. Daarvoor moeten eerst alle symptomen en resultaten van onderzoeken samengelegd worden waarna men via differentiaal diagnostiek tot een uiteindelijke accurate diagnose kan komen (zie verder).

Men hoort vaak de volgende conversatie: ‘A:-Heb je het gehoord? Jan is ziek. Hij heeft moeten overgeven en kon niet stoppen met hoesten. –B:O? Nee. Dat wist ik niet. Wat heeft hij?’

Persoon A beschrijft de symptomen van Jan. Persoon B vraagt vervolgens naar de diagnose.

2. Het medisch procédé

De diagnose past in feite in een groter geheel die men medisch procédé of medisch handelen kan noemen. Dit procédé is als volgt opgesteld:

-anamnese: opnemen van gegevens en symptomen over en van de patiënt.

-klinisch onderzoek: het uitvoeren van een reeks van handelingen waaruit men gegevens kan extrapoleren die relevant zijn om te komen tot een diagnose.

-eventuele bijkomende onderzoeken: bijv. medische beeldvorming en dergelijke.

-differentiaal diagnose: dit is een lijst van mogelijke aandoeningen die kunnen aanleiding geven tot de symptomen die gezien worden in het desbetreffende geval.

-diagnose: door uitsluiting van de andere mogelijkheden uit de differentiaaldiagnose en/of door het voorkomen van een pathognomonisch teken (=typisch voor de ziekte) komt men tot de diagnose (definities zie hierboven). Hierbij wordt er steeds een naam of omschrijving gegeven aan de aandoening die past in een bepaalde classificatie.

-behandeling: er wordt een behandeling ingesteld die de ziekte moet genezen of de symptomen onderdrukken.

-prognose: Wat is het vermoedelijke vervolg van het ziekteproces? Is dit gunstig of ongunstig? Wat zijn de kansen?

In de geneeskunde wordt dit procédé steeds gevolgd.

Men vindt dit overal in medische studies over aandoeningen terug, alsook in medische tijdschriften, boeken, cursussen, enz. De practicus voert dit procédé als vanzelf uit waarbij deze stappen door elkaar kunnen lopen (bijv. tijdens het uitvoeren van het onderzoek verder vragen stellen = anamnese). *Toch blijft de globale chronologische volgorde hiervan behouden.* Men kan niet beginnen met de diagnose om via onderzoek langs behandeling tot

⁴ zie ook pagina 6 “Medische diagnose en het pendelen van de bach-bloesems” door Rita Dousselaere, Krista Hostens en Els Bekaert

⁵ zie bijlage 1

⁶ In bepaalde gevallen zijn er meerdere ziekteprocessen gelijktijdig aanwezig en zijn er dus ook meerdere diagnoses. Dit kan o.a. voorkomen bij patiënten met aids.

anamnese te komen. Dit procédé wordt zowel in de allopathische als de alternatieve geneeskunde gevolgd.

3. Pendelen van bachbloesems

Over het pendelen en over bachbloesems is er uitvoerig uitgeweid in het werk “Medische diagnose en het pendelen van de bach-bloesems” door Rita Dousselaere, Krista Hostens en Els Bekaert.⁷ Is dit medisch handelen?

3.1. Werkwijze

Bachbloesems zijn essences van bloesems, geprepareerd volgens de methode van Dr. Bach. De wijze van werken bij het pendelen van de bachbloesems door Rita Avet is als volgt: Men komt binnen in de ruimte waarbij er als woordenwisseling eventueel een “goeiedag” voorkomt. Rita stelt geen vragen. Het pendelen van de bachbloesems gebeurt eerst. Hierbij neemt de persoon de flesjes één voor één in zijn linkerhand terwijl hij met zijn rechterhand de linkerhand van Rita vasthoudt. De pendel bevindt zich in de rechterhand van Rita. Als een bachbloesem van toepassing is dan stopt de pendel met draaien en wordt het flesje aan de kant gezet.

Na het pendelen van de bachbloesems begint het gesprek. Hierbij is het belangrijk te vermelden dat de cliënt begint te vertellen wat hem bezighoudt. Rita zegt nooit “u lijdt aan deze aandoening” als conclusie van het pendelen. Tijdens het gesprek staat bewustwording centraal d.w.z. dat de cliënt door in te zien hoe een bepaalde bachbloesem, staande voor een bepaalde karaktertrek, bij hem van toepassing is, vrijer in zichzelf kan worden. Hierbij is het praktisch zo dat de cliënt via het gesprek en verduidelijking door Rita karaktertrekken bij zichzelf ontdekt die zijn leven beknotten.

Nadien wordt de combinatie van bloesemessences meegegeven.

3.2. Geldt het medisch procédé van diagnosestelling bij dit proces?

Medisch gezien wordt *allereerst en onmiddellijk de behandeling bepaald* zonder een voorafgaandelijke anamnese, onderzoek, differentiaal diagnose of diagnose.

Tijdens het gesprek gebeurt er, in plaats van een anamnese, een reveleren van iets wat de cliënt nog niet wist m.a.w. zich nog niet bewust van was. Het gaat er dus niet om dat Rita gegevens te weten komt over de cliënt, maar dat de cliënt meer gegevens over zichzelf zou weten. De gegevens worden *niet verzameld, maar gereveleerd*.

Er gebeurt *geen differentiaal diagnostisch proces*. Er is geen sprake van classificatie of determinatie. Er wordt nooit een naam gegeven aan één of ander vastgesteld ziekteproces(=definitie diagnose). *Er is dus geen diagnose*. Aangezien er geen diagnose is, is de pendel ook geen diagnostisch middel. De pendel dient niet tot het verzamelen van medische gegevens.

Van medische behandeling is er geen sprake omdat er niets te behandelen is – er is geen diagnose -. Bachbloesems zijn geen medicamenten. Ze dienen enkel om het bewustzijnsproces te activeren.

Het medisch procédé is niet van toepassing. Het is dan ook duidelijk dat het niet om het beoefenen van geneeskunde gaat.

Het pendelen van bachbloesems is niet te vergelijken met medisch handelen zonder de waarheid geweld aan te doen. Het zijn twee totaal verschillende processen. Wat pendelen van

⁷ Pagina 3, 7, 15, 16, 17, 25, 26, 27, 28

bachbloesems wél is, wordt beschreven in “Medische diagnose en het pendelen van de bachbloesems” door Rita Dousselaere, Krista Hostens en Els Bekaert.

4. De pendel als medisch instrument

Zoals ook in een arrest beschreven kán de pendel inderdaad ook als medisch instrument gebruikt worden als één van de diagnostische middelen om tot een medische diagnose te komen. In het medisch procédé wordt dit dan bij het onderzoek ingeschakeld. Hier gebruikt men de pendel wél tot het verzamelen van medische gegevens. Men gaat bijvoorbeeld al pendelend over het lichaam de functie van inwendige organen en dergelijke controleren om via het verzamelen van gegevens differentiaal diagnostisch tot een diagnose te komen bijv. de persoon urineert zeer weinig (=klacht in anamnese = symptoom) en via een pendel vindt men een slechte nierfunctie (= onderzoek). Zo kan men tot de conclusie van nierinsufficiëntie komen (= diagnose). Vervolgens kan men een behandeling inzetten (allopathisch of alternatief).

Het is dus steeds belangrijk zeer goed de context te zien waarin het pendelen zich afspeelt.

De pendel gebruikt in een context van bewustwording is fundamenteel verschillend van de pendel gebruikt in een medische context.

Bijlagen

- 1) uit 'History taking and Physical Examination' Essentials and Clinical Correlates, The **How To**'s of differential diagnosis van Greenberger – Hinthorn
- 2) uit 'Gezin en gezondheid' samengesteld door de medische staf van de 'Mayo Clinic' in Rochester (Minnesota) V.S. onder leiding van David E. Larson, M.D. Vertaald en bewerkt door Prof. Dr. J.W. Van Ree en Prof. Em. Dr. R. De Smet.
- 3) uit Diagnostic strategies for common medical problems, Edited by Edgar R. Black, MD; Donald R. Bordley, MD; Thomas G. Tape, MD; Robert J. Panzer, MD.
- 4) uit 'History taking and Physical Examination' Essentials and Clinical Correlates, The **How To**'s of differential diagnosis van Greenberger – Hinthorn
- 5) uit 'History taking and Physical Examination' Essentials and Clinical Correlates, The **How To**'s of differential diagnosis van Greenberger – Hinthorn

Ruben Lanckriet
Student diergeneeskunde 1° proef

met medewerking van

Dr. Rita Dousselaere
Arts

maart 2003